U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Z. B.,** zastoupeného JUDr. Evou Matyášovou, advokátkou se sídlem Lucemburská 3, 130 00 Praha 3, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 3. 2006, č. j. 9 Ca 124/2004 - 93,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Svojí kasační stížností brojil žalobce (dále též „stěžovatel“) proti shora popsanému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu ze dne 1. 7. 2005, č. j. 9 Ca 124/2004 - 58.

Ze spisu vyplynulo, že stěžovateli bylo napadené rozhodnutí městského soudu doručeno dne 17. 3. 2006. Usnesení bylo doručováno do vlastních rukou stěžovatele. Ten nebyl dne 7. 3. 2005 při doručování v místě bydliště zastižen (viz doručenka na č. l. 93 soudního spisu). Proto byla písemnost uložena na poště a stěžovatel byl příslušným oznámením pošty vyzván, aby si písemnost vyzvedl. To učinil až 22. 3. 2006. Jelikož si stěžovatel zásilku nevyzvedl do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty, tedy pátek 17. 3. 2006, za den doručení [§ 50c odst. 4 zák. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění, § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“)]. Skutečnost, že stěžovatel rozhodnutí městského soudu fyzicky převzal až 22. 3. 2006 (viz. doručenka na č. l. 93 soudního spisu), je v této souvislosti právně irelevantní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34; dostupné na www.nssoud.cz).

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož paragrafu je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pátek 17. 3. 2006.

Poslední den lhůty připadá na pátek 31. 3. 2006, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 20. 4. 2006 byla tedy podána opožděně.

Nejvyšší správní soud dále poznamenává, že i kdyby v případě doručování předmětného usnesení nenastala fikce doručení a za den doručení by byla považována až středa 22. 3. 2006, kdy si stěžovatel zásilku fyzicky převzal (doručenka na č. l. 93 soudního spisu), byla by kasační stížnost podána opožděně. Lhůta k jejímu podání by uplynula ve středu 5. 4. 2006.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť – jak již shora zmíněno – zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Za této situace již soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu